

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۰/۰۵/۲۹

رفعت حسینی

نگرشی بریک بیانیه سیاسی

عبدالله نایبی و خلیل الله خلیلی

در ماه اسد ۱۹۸۹ (۱۳۶۸ خورشیدی)، داکتر عبدالله نایبی، که اکنون رییس حزب نوین مردم افغانستان میباشد، در محفل یادبود از خلیل الله خلیلی در کابل، سخنرانی نموده بود. متن کامل این بیانیه در برگه نایبی در فیسبوک منتشر گردیده است. آگاهان براروز مرز روابط ناخجسته ادبیات و سیاست و قدرت و زر، در رازای تاریخ افغانستان، واقف هستند که زندگی خلیل الله خلیلی، پیوسته، آغشته و آلوده از نابسامانی ها و نادرستی های اجتماعی و سیاسی بوده است. نایبی در جایی از بیانیه اش چنین بیان می دارد: (... سخن از مردیست که بیشتر از هر شاعر دیگر آن برهه زمان، شیفته شوریده حال و وطنش بود و با دلهره بی قربانگاهی از هجران احتمالی آن میسوخت، ولی با دریغ تمام که دور از هوای شسته زادگاه عزیزش جان سپرد...)) خلیلی در اوخر دهه پنجاه خ، در وقت زعامت جنرال ضیاالحق بصفت رییس جمهور پاکستان، به پاکستان رفت و بحیث مشاور ضیاالحق در امور مجاهدین افغانی مقرر شد.

...

سروده سرشار از فرومایگی خلیلی در زیر بوم ابراز چاپلوسی به ضیاالحق رییس جمهور پاکستان، که خون جهادرادررگهای ناپاک مجاهدین اسلامی افغانستان به جریان می انداخت، و بینوایان سرزمین رامیکشت، اینست:

شو ضیا الحق چراغ آرزوی مسلمین
علمدار مسلمان شو مهین سرباز دین
جانشین شیر یزدان شو، در خیبر گنجا
در مقام خالدی، میدان محشر آفرین
مسند محمود غازی، شهسوار بت شکن
آنکه میلرزد از وی هند تا دریای چین
پایمال لشکر این بی خدایان تا به کی
ای تو محمود بزرگ بت شکن را جا گزین
حالت امروز ما آینه ی فردای تست
ای ضمیر روشننت با پرتو ایمان قرین
خلیلی

و داکتر نایبی در سخنرانی خود فریاد می زند:

(... سخن از مردیست که بیشتر از هر شاعر دیگر آن برهه زمان، شیفته شوریده حال و وطنش بود...)) نایبی آیا نمی توانست، که در سخنرانی خویش، بدون واژه هایی ترشده از عرق شرم، از نگارش شعر برای جنرال ضیا یادی کند؟

...

نایبی در بیانیه اش اضافه می سازد:

(... خلیلی در همان محدوده تفکر روزگارش در برابر شماری از مسایل داغ موضعگیری درست و پیشرونده داشت.

...

او با وجود نگرش اخلاق گرا و مورالیستیش از مسأله صلح و جنگ، در هر کجا که زمینه می یافت، در برابر

جنگ و خونریزی به ستیز بر میخاست، ستم و استبداد را نکوهش میکرد...))

...))

به تکرار می نگارم :

[آگاهان واقفند که زندگی خلیل الله خلیلی آغشته و آلوده از نابسامانی ها و نادرستی های اجتماعی و سیاسی بوده است.]

برای من، این سخنرانی داکترنایی در یادکرد از مجاهد اسلامی خلیل الله خلیلی عضو تنظیم جمعیت اسلامی ملابانی، تنها و فقط یک بیانیه بی درونمایه فرهنگی بمنظور ایجاد ائتلاف سیاسی با مجاهدین است. قابل تذکر می دانم که در زمان ایراد این بیانیه، ماه اسد ۱۳۶۸ خورشیدی، مجاهدین اسلامی افغانستان در مبارزه احرار قدرت دولتی بودند.

سروده های خلیلی، پیوسته، در دورانهای شاهی و جمهوری و در زمان های خلقی - پرچمی - مجاهد، از سوی آنانی که از زندگانی و پندار ها و کردار های وی شناخت و شناختها داشتند، پذیرفته و قبول نمی شد. کسانی نیز که معاییر و موازین خجستگی شعر در لسان پارسی را قوف داشتند، در هماهنگی و پذیرش شعر های خلیلی همیشه در تردید بودند.

خلیل الله خلیلی، در تمامی سالیان عمرش، در زندگی اجتماعی، آدمی پیرو اسلوب فرهنگ مدنی نبود. خلیلی در سخنوری و وارستگی سخن و شعر اجتماعی هم، نیرومندی بیبدل و حافظ و سعدی و وو را نداشت و در سرایش ابیات مدحی و وصفی نیز حجابوت پاک محمدتقی بهار و قاننی و وونمی توانست بشود.

لینک زیرین را در اینترنت می شود کشف و ببیند. کارهای ناستوده و ناشایسته خلیلی پی برد:

<http://www.dawatmedia۲۴.com/.../%DA%A۹%D۸%A۷%D۸%B۱%D۹%۸۷%D۸%.../>

آیا داکترنایی از یکی از کارهای تذکر داده شده در بالا خبر نداشت که در بیانیه اش در آن محفل دیپلماسی سرشت، بدان اشارتی میکرد!

یکی از کردارهای رکیک خلیلی نگاشتن کتابی بنام «عیاری از خراسان» در ستایش زندگی و باورهای حبیب الله کلکانی آشوبگر بود که به بچه سقو مشهور است. خلیلی که خود از وادی کوه دامن ولایت پروان بود، در دوران اول عمرش با بچه سقو از نزدیک می شناخت.

آیا عبدالله نایی نمیدانست که عیاری از خراسان از خامه خلیلی تراوش نموده است!؟

..

در زمان استبداد حزب خلق خلیلی شعری سرود با مطلع:

گویند به نوروز که امسال نیاید

در کشور خونین کفنان پا نگذارد

وی درین وقت مجاهد اسلامی شده بود.

نمیشد که از اشارتانی خلیلی و شعرهای ناراستین مداحانه و سواستفاده های فراوان وی از شعر، در بیانیه رییس حزب نوین مردم گپی و سخنی و توضیحی و استدلالی میبود؟

این نگارنده در پیرامون خلیلی و شعرو زندگیش نگارشی دارد بنام [خلیلی شاعری بی گوهر]. این نیشته و چهار نیشته دیگر از من در مورد خلیلی، در فیسبوک نیز هست.